# DOMSTOLENS DOM
3. oktober 1985 *

I sag 46/84

angående en anmodning, som Finanzgericht Hamburg i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

**Nordgetreide GmbH & Co. KG**

mod

**Hauptzollamt Hamburg-Jonas**

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende gyldigheden dels af Kommissionens forordning nr. 746/79 af 11. april 1979 om ændring af visse monetære udligningsbeløb for korn (EFT L 95, s. 3), dels af Kommissionens forordning nr. 3013/80 af 21. november 1980 om ændring af forordning (EØF) nr. 2140/79 for så vidt angår visse monetære udligningsbeløb samt af forordning nr. 2803/80 for så vidt angår visse eksportrestitutioner for korn (EFT L 312, s. 12),

har

## DOMSTOLEN

sammensat af afdelingsformanden, fungerende præsident G. Bosco, afdelingsformændene O. Due og C. Kakouris, dommerne P. Pescatore, T. Koopmans, U. Everling, K. Bahlmann, Y. Galmot og R. Joliet,

generaladvokat: C. O. Lenz
justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl

efter at der er afgivet indlæg af:

— sagsøgeren i hovedsagen, Nordgetreide GmbH & Co. KG, ved advokat Festge, og

* Processprog: Tysk.

— Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved B. Jansen og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 28. februar 1985,

afsagt følgende

DOM

(Sagsfremstillingen udelades)

## Præmisser

1 Ved kendelse af 6. januar 1984, indgået til Domstolen den 21. februar s.å., har Finanzgericht Hamburg i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt to præjudicielle spørgsmål vedrørende dels gyldigheden af Kommissionens forordninger hhv. nr. 746/79 af 11. april 1979 om ændring af visse monetære udligningsbeløb for korn (EFT L 95, s. 3) og nr. 3013/80 af 21. november 1980 om ændring af forordning (EØF) nr. 2140/79 for så vidt angår visse monetære udligningsbeløb samt af forordning (EØF) nr. 2803/80 for så vidt angår visse eksportrestitutioner for korn (EFT L 312, s. 12), dels følgerne af en eventuel ugyldighed.

2 Spørgsmålene er forelagt under en tvist mellem sagsøgeren i hovedsagen, Nordgetreide GmbH & Co. KG (herefter benævnt »Nordgetreide«) og sagsøgte i hovedsagen, Hauptzollamt Hamburg-Jonas (herefter benævnt »Hauptzollamt«).

3 I perioderne 29. maj - 21. juni 1979 og 25. november 1980 - 15. marts 1981 udførte Nordgetreide til Danmark, Sverige og Det forenede Kongerige majsgryn og fine gryn til brug i bryggerier, henhørende under underpos. 11.02 A V a) 1 og 2 i den fælles toldtarif (grove og fine gryn af majs til brug i bryggerier samt i andre tilfælde).

4 Ved beregningen af de monetære udligningsbeløb, Nordgetreide skulle have udbetalt, lagde Hauptzollamt for eksporten frem til juni 1979 Kommissionens forord-

ning nr. 746/79 til grund, og for de øvrige udførsler forordning nr. 3013/80, der siden var trådt i kraft. I henhold til forordning nr. 746/79 androg de monetære udligningsbeløb 67,01 DM, mens de i henhold til forordning nr. 3013/80 var på 50,36 og 56,62 DM pr. ton.

5 Nordgetreide mente at have ret til højere monetære udligningsbeløb og indgav derfor hver gang klager over Hauptzollamts afgørelser. Klagerne blev afvist, hvorefter Nordgetreide anlagde sag ved Finanzgericht Hamburg, hvorunder selskabet har bestridt Hauptzollamts beregning af monetære udligningsbeløb, idet forordningerne nr. 746/79 og 3013/80 efter selskabets opfattelse er ugyldige.

6 Finanzgericht Hamburg fandt, at løsningen af tvisten afhang af, om de af sagsøgeren anfægtede bestemmelser i Kommissionens forordninger var gyldige, og har derfor forelagt Domstolen en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende to spørgsmål:

»1) Er Kommissionens forordninger (EØF) nr. 746/79 af 11. april 1979 og nr. 3013/80 af 21. november 1980 ugyldige, for så vidt de monetære udligningsbeløb for produkter, der henhører under pos. 11.02 A V a henholdsvis 1 og 2 (grove og fine gryn af majs til brug i bryggerier samt i andre tilfælde) kun er fastsat til henholdsvis 67,01 DM, 56,62 DM og 50,36 DM pr. ton?

2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, hvilke følger har da ugyldigheden?«

**Første spørgsmål**

*Indlæg for Domstolen*

7 Sagsøgeren i hovedsagen har anført, at det princip, Domstolen fastslog i dommene af 15. oktober 1980 (Société coopérative »Province agricole de la Champagne« mod Office national interprofessionnel des céréales, sag 4/79, Sml. s. 2823, og Maïseries de Beauce mod Office national interprofessionnel des céréales, sag 109/79, Sml. s. 2883), hvorefter summen af de monetære udligningsbeløb for de produkter, der fremkommer ved forarbejdning af en bestemt mængde majs i en given produktionsproces, og hvis pris afhænger af prisen på majs, ikke må være væsentligt højere end det monetære udligningsbeløb på den nævnte mængde majs, omvendt betyder, at summen heller ikke må være væsentligt lavere end det pågældende monetære udligningsbeløb. Sagsøgeren har bemærket, at der i de omtvistede

fællesskabsforordninger i strid med ovennævnte praksis er foretaget en nedsættelse af koefficienten ved forarbejdning af majs til majsgryn fra oprindelig 1 : 1,8 , dvs. 1,8 ton majs til fremstilling af et ton majsgryn, til 1 : 1,5 , hvilket indebærer en nedsættelse af de monetære udligningsbeløb for det nævnte følgeprodukt med næsten 20%.

8 De pågældende forordninger er således i strid med ordningen om monetære udligningsbeløb, som hviler på et princip om neutralitet, da de i strid med EØF-traktatens artikel 40, stk. 3, medfører en konkurrenceforvridning, idet forarbejdningsvirksomhederne i lande med en stærk valuta stilles ringere i forhold til konkurrenter i lande med svag valuta. Ved udførsel af de forar-bejdede produkter får førstnævnte virksomheder udbetalt monetære udligningsbeløb, der alt i alt er lavere end de beløb, de har måttet indbetale ved indførsel af basisproduktet. Derimod betaler sidstnævnte virksomheder ved udførsel af de forarbejdede produkter kun monetære udligningsbeløb, der er lavere end de beløb, de har fået udbetalt ved indførslen af basisproduktet.

9 Sagsøgeren i hovedsagen har gjort gældende, at Kommissionen med henblik på at undgå sådanne diskriminerende virkninger skal anvende et ensartet system, der er uafhængigt af de forskellige produktionsprocesser, og som indebærer enten, at de monetære udligningsbeløb for de øvrige majsprodukter ophæves, samtidig med, at de opretholdes for det vigtigste følgeprodukt, dvs. majsgryn henhørende under underpos. 11.02 A V a) 1 eller 2, og at den oprindelige forarbejdningskoefficient på 1 : 1,8 bibeholdes, eller at det ikke er den forarbejdningsproces, som udelukkende anvendes af de franske majsmøller, der var sagsøgere i sagerne 4 og 109/79, der lægges til grund, men i stedet den forarbejdningsproces, der hyppigst anvendes af majsmøllerne i Fællesskabet.

10 Sagsøgeren har i den forbindelse påpeget, at den produktionsproces, som Domstolen lagde til grund i ovennævnte domme af 15. oktober 1980, og som anvendtes af de franske majsmøller, ved forarbejdning af 1,8 ton majs giver 1 ton majsgryn, 0,27 ton mel og 0,27 t fodermel samt 0,242 ton kim, mens svindet andrager 0,018 ton. I den produktionsproces, som sagsøgeren og de fleste af de øvrige møller i Forbundsrepublikken Tyskland og i Benelux-landene anvender, og som i økonomisk henseende er den mest moderne, får man ved forarbejdning af 1,8 ton majs 1 ton majsgryn, 0,27 ton mel og 0,09 ton klid eller fodermel; de resterende 0,4 ton består af kim og fedtholdige skaller, som ikke kan afsættes i den foreliggende form, men som forarbejdes til ekstraktionsskrå af majskim samt majskimolie, for hvilke produkter der ikke udbetales monetære udligningsbeløb, og som sælges til lave priser, idet de er udsat for konkurrence fra substitutionspro-

dukter, som kan indføres fra tredjelande uden importafgifter og/eller udligningsbeløb.

11 Sagsøgeren har i den forbindelse anført, at der ikke skal tages hensyn til den majskim, der fremkommer som led i de franske møllers produktionsproces, da dette produkt alene fremkommer som følge af, at produktionsanlægget er mangelfuldt i den forstand, at produktet ikke kan forarbejdes til majsolie og majsmel, hvilket ville være mere rentabelt.

12 Sagsøgeren har fremlagt tabeller til dokumentation af, at de monetære udligningsbeløb for majsprodukter i perioden maj-juni 1979 i henhold til forordning nr. 746/79 er 8,44 DM højere end de monetære udligningsbeløb for majs, når de franske møllers produktionsproces lægges til grund, mens de monetære udligningsbeløb for majsprodukterne efter den i Tyskland anvendte produktionsproces er 1,17 DM lavere; tilsvarende i perioden november 1980 — marts 1981, hvor summen af de monetære udligningsbeløb for majsprodukterne i henhold til forordning nr. 3013/80 efter den franske produktionsproces var 7,40 DM lavere med hensyn til fremstillingen af majsgryn bestemt til bryggeriindustrien, og 1,14 DM lavere for produktionen af andre former for majsgryn henhørende under underpos. 11.02 A V a) 2, mens forskellen for den produktionsproces, der anvendes i Tyskland, andrager henholdsvis 12,05 DM og 5,79 DM. Ifølge Nordgetreide må en sådan forskel betegnes som væsentlig i betragtning af, at den byrde, som dette indebærer for virksomheder i et land med stærk valuta, kommer oven i den fordel, som virksomheder i lande med en svag valuta allerede har, således som det er nævnt ovenfor.

13 Sagsøgeren i hovedsagen har tilføjet, at der i EF-bestemmelserne om beregning af monetære udligningsbeløb ikke er taget hensyn til omkostningerne ved at forarbejde basisproduktet til følgeprodukter; disse omkostninger er mere byrdefulde for de tyske virksomheder, idet de skal tilvejebringes i den stærke nationale valuta.

14 Kommissionen har først gjort gældende, at sådanne forhold som omkostningerne ved at forarbejde og markedsføre følgeprodukterne ikke skal tages i betragtning, da de intet har at gøre med ordningen om monetære udligningsbeløb, hvis formål det kun er at opretholde de frie varebevægelser for landbrugsvarer i det omfang, hvori de fælles priser beregnes på grundlag af en valutaomregningskurs (grønne kurser), der ikke svarer til de faktiske kurser. Kommissionen har desuden

bemærket, at selv om den måtte have så nøjagtige oplysninger, at den kunne opgøre de konkrete byrder, virksomheder i lande med stærk valuta må tåle på grund af forarbejdningen, kan det højst dreje sig om beløb, som op-står i særlige tilfælde, og som derfor ikke generelt kan være afgørende for spørgsmålet om de omtvistede forordningers gyldighed.

15 Kommissionen har desuden understreget, at den, for at opfylde Domstolens ovennævnte domme af 15. oktober 1980 i sagerne 4/79 og 109/79, samt dommen af samme dag i sag 145/79 (Roquette, Sml. s. 2917), ændrede de omtvistede monetære udligningsbeløb ved at udstede forordning nr. 3013/80; denne ændring kunne kun ske i form af en nedsættelse af de monetære udligningsbeløb for de forarbejdede produkter inden for én og samme produktionsproces, således at summen af de nævnte beløb ikke konsekvent og væsentligt overstiger de monetære udligningsbeløb for basisproduktet.

16 Kommissionen har anført, at der ved forordning nr. 746/79 blev gennemført en ændring af den tidligere anvendte beregningsmetode. Koefficienten ved forarbejdning af majs til det vigtigste produkt i produktionsprocessen majs/gritz, nemlig grove og fine gryn henhørende under underpos. 11.02 A V a) 1 i den fælles toldtarif, blev således sat ned fra 1 : 1,60 til 1 : 1,50 for i højere grad at tage hensyn til de øvrige forarbejdede produkter, der fremkommer ved fremstillingen af gritz.

17 Kommissionen har understreget, at forordning nr. 746/79 kunne betragtes som ugyldig, såfremt der ved den i forordningen gennemførte beregningsmetode ikke var taget hensyn til, at summen af de monetære udligningsbeløb for de forarbejdede produkter konsekvent og væsentligt oversteg det monetære udligningsbeløb for majs, jfr. Domstolens dom i ovennævnte sag 145/79; det villeligeledes være i strid med ovennævnte dom, hvis der ved den i forordning nr. 746/79 indførte beregning var lagt interventionsprisen for basisproduktet til grund uden hensyntagen til den produktionsrestitution, der er fastsat for gritz bestemt til bryggeriindustrien. Kommissionen finder dog, at en tilsidesættelse af disse grunde af forordning nr. 746/79 ville føre til det modsatte resultat af det, sagsøgeren i hovedsagen har krævet, idet den ville føre til en nedsættelse af det monetære udligningsbeløb for gritz, der anvendes i bryggeriindustrien i Fællesskabet.

18 Ifølge Kommissionen er forordning nr. 3013/80 derimod i overensstemmelse med Domstolens praksis, hvorefter de monetære udligningsbeløb for de forarbejdede produkter ikke må være »væsentligt højere« end udligningsbeløbene for basis-

mængden af majs. Kommissionen har understreget, at den beregningsmetode, der blev indført ved nævnte forordning, er en følge af kravet om, at Kommissionen ved udøvelsen af sin skønsbeføjelse skal tage hensyn til en række komplicerede forhold og lægge gennemsnitsstørrelser og ikke forholdene for hver enkelt fabrikant til grund, og dette såvel ved beregningen af forarbejdningskoefficienten som ved afgørelsen af, hvilken produktionsproces der skal lægges til grund. Kommissionen har lagt vægt på, at den ikke kan gennemføre en matematisk udligning mellem de monetære udligningsbeløb for de forarbejdede produkter respektive den tilsvarende mængde af basisproduktet, hvilket den i øvrigt heller ikke er forpligtet til, hverken i henhold til Rådets grundforordning nr. 974/71 eller i henhold til Domstolens domme af 15. oktober 1980.

19 Kommissionen har fremlagt tabeller, hvoraf det fremgår, at udligningsbeløbene for basisproduktet kun er meget lidt højere end udligningsbeløbene for de forarbejdede produkter, idet udligningsbeløbene for de 1,883 ton majs, der er nødvendige for at fremstille et ton gritz, i november 1980 androg 71,08 DM, mens de for de forarbejdede produkter og på grundlag af den i den foreliggende sag relevante fremstillingsproces er 67,97 DM; forskellen er således 3,11 DM, dvs. 4,3%.

20 Kommissionen har anført, at fuldstændig neutralitet for alle monetære udligningsbeløb ved samhandel i Fællesskabet kun ville kunne nås på bekostning af en større uligevægt i samhandelen med tredjelande, eller omvendt, hvilket således ville føre til beløb, som ikke længere er i overensstemmelse med de af Domstolen fastlagte kriterier. Kommissionen har tilføjet, at den ubetydelige byrde, som kan opstå for industrien i et land med stærk valuta som Forbundsrepublikken Tyskland, udlignes af den fordel, industrien har ved eksport til tredjelande. Den beregningsmetode, Kommissionen har lagt til grund, fører således til, at der i konkurrencemæssig henseende stort set er tale om neutralitet mellem virksomhederne i et land med opskreven valuta og virksomhederne i et land med nedskreven valuta.

21 Endelig har Kommissionen afvist sagsøgerens bemærkninger om, at der ikke er noget marked for majskim, idet den har fremlagt statistiske oplysninger om handelen med det nævnte produkt, såvel i Fællesskabet som i handelen med tredjelande.

*Generelle bemærkninger*

22 I henhold til Domstolens faste praksis (jfr. senest ovennævnte dom i sag 145/79) har indførelsen af monetære udligningsbeløb, både for så vidt angår basisproduk-

terne og biprodukterne, til formål at korrigere virkningerne af udsving i de ustabile vekselkurser, som inden for en fælles markedsordning for landbrugsvarer, der er baseret på fælles priser, kan fremkalde forstyrrelser i samhandelen med varerne, og især bringe den for disse varer indførte interventionsordning i fare. Indførelsen af monetære udligningsbeløb tilsigter derfor især at opretholde systemet med enhedspriser inden for markedsordningerne for landbrugsvarer. Indførelsen omfatter ikke og kan ikke omfatte en supplerende beskyttelse af markederne for så vidt angår landbrugspriser i den ene eller anden medlemsstat i forhold til andre medlemsstater, idet dette formål er uforeneligt med den tilsigtede enhed.

23 For så vidt nærmere angår biprodukter bemærkes desuden, således som Domstolen fastslog i dommene af 12.november 1974 (Roquette, sag 34/74, Sml. s. 1217) og af 15. oktober 1980 (Roquette Frères, sag 145/79, jfr. ovenfor), at mens valutaudsving kan udlignes fuldt ud for basisprodukternes vedkommende, gælder dette ikke for biprodukter. I henhold til artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 974/71 er de monetære udligningsbeløb for sidstnævnte produkter lig med incidensen på priserne for det pågældende produkt, ved anvendelse af udligningsbeløbet for priserne på basisproduktet. Begrebet »incidensen« i nævnte bestemmelse tillader alene, at Kommissionen ved fastsættelsen af de monetære udligningsbeløb tager hensyn til virkningerne af de monetære udligningsbeløb, der gælder for basisproduktet, på prisen for biproduktet.

24 Som Domstolen udtalte i dommen i ovennævnte sag 145/79, kan beregningen af, hvilken incidens det monetære udligningsbeløb for et basisprodukt har på priserne for biprodukterne, for et stort antal produkters vedkommende, hvis fremstillingsmetode og sammensætning kan variere i Fællesskabets forskellige regioner, give anledning til vanskelige tekniske og økonomiske problemer. Det påhviler Kommissionen at løse disse problemer og samtidig opretholde en vis sammenhæng og et minimum af gennemskuelighed i den ordning med monetære udligningsbeløb, som Kommissionen skal indføre på dette område. Kommissionen må herved råde over en vid skønsmargen, især for så vidt angår spørgsmålet om eksistensen af eller truslen om forstyrrelser i samhandelen, antallet af biprodukter, for hvilke der skal indføres et udligningsbeløb, og hvilken incidens udligningsbeløbet for basisproduktet har på prisen for biproduktet. Fastsættelsen af det monetære udlignings-

beløb for et forarbejdet produkt kan ikke drages i tvivl alene med den begrundelse, at beregningen af incidensen af det udligningsbeløb, der gælder for basisproduktet, ikke er fuldt ud dækkende for en enkelt virksomhed eller gruppe af producenter, eftersom det kan være nødvendigt at foretage faste vurderinger. Det kan derfor ikke kræves, at Kommissionen når frem til en i matematisk henseende absolut ligevægt mellem de to former for monetære udligningsbeløb.

25 Hertil kommer, at artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 974/71 bestemmer, at »der fastsættes ikke noget udligningsbeløb for de produkter, for hvilke det i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 2 beregnede beløb kun har ringe betydning i forhold til deres gennemsnitsværdi«. Hvis der ikke skal fastsættes monetære udligningsbeløb, når de har ringe betydning i forhold til produkternes gennemsnitsværdi, kan det heller ikke kræves, at de monetære udligningsbeløb fastsættes på en sådan måde, at der end ikke opstår en afvigelse, som udgør en beskeden procentdel af selve de monetære udligningsbeløb, og som derfor kun kan have ringe betydning i forhold til varens værdi.

26 Desuden bemærkes, at Kommissionen ved fastsættelse af de moneære udligningsbeløb for biprodukterne kun kan tage hensyn til incidensen for de beløb, der er fastsat for basisprodukterne, dvs. virkningen af de monetære udligningsbeløb for basisproduktet på prisen for biprodukterne, men ikke forhold, som er den nævnte incidens uvedkommende.

27 Spørgsmålet om gyldigheden af forordningerne nr. 746/79 og nr. 3013/80 skal herefter gennemgås i lyset af det anførte.

*Gyldigheden af forordning nr. 746/79*

28 Sagsøgeren i hovedsagen har fremført ét eneste anbringende til støtte for forordningens ugyldighed, nemlig vedrørende forskellen mellem de monetære udligningsbeløb for majs og for de forarbejdede produkter. På grundlag af de beregninger, sagsøgeren i hovedsagen har foretaget, kan det fastslås, at forskellen mellem de to beløb er 1,45%; en sådan forskel findes at være ubetydelig.

29 Gennemgangen af det første spørgsmål har således intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af forordning nr. 746/79.

*Gyldigheden af forordning nr. 3013/80*

30 Sagsøgeren i hovedsagen har gjort gældende, at forordning nr. 3013/80 er ugyldig, idet de monetære udligningsbeløb for de forarbejdede produkter er fastsat på en sådan måde, at de er for små i forhold til de monetære udligningsbeløb for majs. Ifølge sagsøgerens beregninger andrager forskellen 17,73% for gryn bestemt til bryggeriindustrien og 8,52% for andre gryn. Dette skyldes ifølge sagsøgeren, at den franske produktionsproces er lagt til grund ved udstedelsen af den omtvistede forordning, idet den ud over gryn, mel og klid også giver majskim, for hvilket produkt der ikke er noget marked, og som bør betragtes som et spildprodukt, for hvilket der derfor ikke bør ydes monetære udligningsbeløb. Det må være den produktionsproces, som anvendes af møllerne i Forbundsrepublikken Tyskland og i Benelux-landene, og som er den fremherskende i Fællesskabet og den mest rentable, der skal lægges til grund; her fremstilles der nemlig i stedet for kim majskimskrå og kimolie, for hvilke produkterder er et marked og derfor også skulle være fastsat monetære udligningsbeløb.

31 Kommissionen har foretaget en anden beregning, idet den har lagt en gennemsnitlig produktionsproces til grund, som heller ikke er baseret på den franske produktionsproces, men på andre oplysninger tilvejebragt på baggrund af dommen i ovennævnte sag 4/79; det kan heraf udledes, at der er en forskel på 4,3% alene for så vidt angår de monetære udligningsbeløb for gryn bestemt til bryggeriindustrien, en forskel, som for andre former for gryn er klart mindre, idet de for disse produkter gældende monetære udligningsbeløb er højere.

32 For så vidt angår den produktionsproces, Kommissionen har lagt til grund, bemærkes, at den ikke har overskredet grænserne for sit skøn ved at anvende gennemsnitsstørrelser med hensyn til processens sammensætning og navnlig ikke ved at tage hensyn til majskim, eftersom det ud fra Kommissionens oplysninger må antages, at der er et marked for dette produkt.

33 Henset til ovennævnte betragtninger skal det herefter undersøges, om en forskel på 4,3% mellem summen af de monetære udligningsbeløb for de forarbejdede produkter og summen af det monetære udligningsbeløb for basisproduktet må antages at være for høj.

34 I den forbindelse bemærkes, at forskellen mellem de to beløb, der skal sammenlignes, i sagerne 4/79 (vedrørende forordningerne nr. 1910/76, 2466/76 og 938/77) og 109/79 (vedrørende forordning nr. 938/77), hvori Domstolen afsagde domme den 15. november 1980, androg omkring 30%. I sag 145/79 (vedrørende forordning nr. 652/76) var forskellen på ca. 12%, men den var misvisende på grund af beregningen af det monetære udligningsbeløb for stivelse, idet dette var beregnet på grundlag af interventionsprisen for majs uden fradrag af produktionsrestitutionen for stivelse. Hvis beregningen derimod foretages i overensstemmelse med Domstolens dom i sag 145/79, dvs. på grundlag af interventionsprisen for majs med fradrag af den nævnte restitution, bliver det monetære udligningsbeløb for stivelse nødvendigvis højere, hvilket også bevirker, at ovennævnte difference forhøjes.

35 I lyset af det ovenfor anførte findes den forskel på 4,3%, som ville kunne fastslås i hovedsagen, at være ubetydelig.

36 Denne konstatering kan ikke afsvækkes af sagsøgerens argument om, at det tab, de erhvervsdrivende i lande med stærk valuta har lidt, i virkeligheden er meget højere som følge af, at der for dem er tale om en »negativ« afvigelse, mens der for producenter i lande med svag valuta er tale om en tilsvarende »postitiv« afvigelse ved udførsel af majsprodukter. Hvis dette argument blev lagt til grund, ville det også medføre en betydeligt større afvigelse end den, der var tale om i de ovenfor nævnte domme, ligesom forholdet mellem den afvigelse og den, der kan konstateres i den foreliggende sag, ville være uændret.

37 Det kan heller ikke tillægges vægt, at sagsøgeren i hovedsagen har gjort gældende, at omkostningerne ved forarbejdning af basisproduktet til følgeprodukter er højere for de tyske virksomheder, idet de skal afholdes i stærk valuta. Uanset om det anførte argument juridisk set kan anses for holdbart, kan dette forholds indflydelse på den konstaterede forskel på 4,3% under alle omstændigheder kun være ubetydelig.

38 Efter alt foreliggende må det derfor fastslås, at gennemgangen af det første spørgsmål vedrørende forordning nr. 3013/80 intet har frembragt, der kan rejse tvivl om dens gyldighed.

## Andet spørgsmål

39 Det følger af svaret på det første spørgsmål, at det er ufornødent at besvare det andet spørgsmål.

## Sagens omkostninger

40 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagensbehandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN

vedrørende de spørgsmål, som er forelagt af Finanzgericht Hamburg ved kendelse af 6. januar 1984, for ret:

**Gennemgangen af Kommissionens forordninger hhv. nr. 746/79 af 11. april 1979 om ændring af visse monetære udligningsbeløb for korn (EFT L 95, s. 3) og nr. 3013/80 af 21. november 1980 om ændring af forordning nr. 2140/79 for så vidt angår visse monetære udligningsbeløb samt af forordning nr. 2803/80 for så vidt angår visse eksportrestitutioner for korn har intet frembragt, der kan rejse tvivl om deres gyldighed.**

Bosco Due Kakouris Pescatore

Koopmans Everling Bahlmann Galmot Joliet

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 3. oktober 1985.

Fungerende præsident

P. Heim

Justitssekretær

G. Bosco

Afdelingsformand